

Subscription.

Inland ; Rs. 100/- year
For Advertisement

Apply to:

The Manager,
'The Morning Star',
182, First Cross Street,
JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/104/News/89

Established : 1841 : A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol:- 150 Jaffna, Friday 20 April 1990 No:- 16

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SINIS A REPROACH TO ANY PEOPLE

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to

THE EDITOR,

'The Morning Star',
182, First Cross Street,
JAFFNA.

IPKF COSTS 175 MILLION DOLLARS

Thirty two months military presence in Sri Lanka costs the Indian government at least 175 Million dollars. According to the A.F.P report minister of State for defence Raja Ramanna told the Indian parliament last week that the 175 million dollar expense was over & above-salaries allowances and rations to - Security forces who were deployed in the North and East from July 1987 to March 24th this year. The financial expenses were till the end of February the minister said. But it did not have the cost for the final 24 days in March this year. The troops including para military police - women known as the Indian Peace Keeping Force were sent to the North Eastern region in line with the July 1987 bilateral pact.

Mr. Ramanna said that there was no contribution for the IPKF maintenance from the Sri Lankan government. The minister said the IPKF's total losses recorded as the highest during the Peace Keeping mission abroad were put at 1155 soldiers dead and one still missing. According to official figures released earlier in the month some 3000 troops were wounded.

- from S L B C News

5TH DEATH ANNIVERSARY

I. P. Thurairatnam (IPT)

Born : 24. 01. 1904

Died : 27. 04. 1985

Half a decade ago today
You gently slipped away
Through the golden gates
which stood open
With goodbyes to your
loved ones unspoken
Years like fallen leaves
have gone by
But memories of you will
never die

Fondly remembered and
sadly missed by your loving
wife Rose, Children and
their families.

119/5 Kensey Road,
Colombo - 8.

OBITUARY

We very much regret to record the sudden death which occurred at the emergency unit of the Jaffna Hospital on the 9th of April 1990 of Mr. William Gnanasigamany Annappah of Manipay who had been associated actively with the Y M C A, Jaffna Christian Union, Navaly CSI Church, Wisemen's Club, 'Marumalarchi Manram', Rate Payers Association, Manipay Hindu College and Manipay Memorial English School of many years. He was 72 years old at the time of his death.

He was affectionately called "Guanam" by his friends and relatives. He had been very helpful during the time of ethnic conflicts to many displaced and needy people.

After a prayer at his residence at Manipay on the 12th of April, the body was taken to Navaly Church for the funeral service. The body was draped with the Memorial school flag and covered with flowers and garlands indicative of the love and affection people had for him. The funeral service was conducted by the Bishop's commissary the Rev. D. R. Ambalavanar assisted by the Rev. V. N. Tharmakulasingam, Presbyter of the Navaly Church and by the Rev. T. Thevanesan. The tributes were paid by the Rev. Christo T. Roberts Secretary, Jaffna Christian Union and by Mr. W. N. Thevakadacham of Navaly Church.

In the course of his tribute Rev. Roberts said that there was not a single service organization without Annappah Master as a board member. He was not only a churchman who was deeply involved in the activities of his mother church as its Treasurer, Secretary, and a delegate to the Diocesan Council but also he worked hard to uplift the standard of poor and downtrodden.

He further said that he had known him for the last twenty years and Annappah Master always contributed his best to the association in which he was a member.

He was a good teacher, a adviser, a committed social worker above all he was a good and faithful christian who practised love in his life. He was a good and affectionate father who had been throughout caring for his children and concerned in their welfare. He was

(continued on page six)

WANTED

We are looking for a young graduate to head the work programme for the Blind. The ideal candidate would be between 30 - 45 years of age, have leadership qualities and be interested in Social Service.

Please contact before 30. 5. 1990.

The Principal,
Nuffield School,
Kaitadi.

WANTED

A young and energetic Church Keeper for Uduvil Church for immediate employment. Must be a Christian. Please contact Presbyter, Uduvil Church with testimonials on week days between 8 a.m. and 10 a.m. at the Parsonage.

Rev. D. C. Ratnasingam,
Presbyter,
Uduvil Church, Uduvil.

ON THIS PATH TO CALVARY

Reuben now middle aged walked behind this multitude which swelled in it; cacophony of "Crucify him!" "Free Barabbas" "Kill the King of Jews!" ... raucous laughter and voices strung high with frustration, sarcasm and mockery. He walked on, sometimes pushed some times jostled and sometimes shoved. The air was hot with the beating sun and the angry emotions of this mob. This march to Calvary somewhat similar to that trudge to Bethlehem thirty years ago. He was then a rebellious youth and resented even that journey to Bethlehem because it was a Rome's command that they had to travel all that way. The census, thirty years ago.....

That Bethlehem Inn where he had stayed with his parents and its stable behind, the silvery glow which had bathed that stable. He remembered how he had walked out of that Inn in the quiet of that night, unable to calm his troubled mind, his desire to join the zealots, clashing with an inner craving for an inner peace. That December night he had experienced that peace out on the tuft of grass outside that stable.

He had heard rumours of a babe being born there but his curiosity had not been roused for he had been too full of that peace which had suddenly doused the surge of hatred which he felt for this mighty empire of Rome.

Reuben now spotted the Roman soldier who teased Jesus, pretending to lift the weight of

F. R. C. O. G

Dr. T. Manoharan has been elected as a fellow of the Royal College of Obstetricians and Gynaecologists. He is the son of the late Mr. I. P. Thurairatnam and Mrs I. P. Thurairatnam. He was educated at Union College, Tellippalai & Royal College, Colombo. He got through his M. B. B. S at the Colombo University and proceeded to U. K. for higher studies after working in Sri Lanka for 14 years. He is now working at a Maternity Hospital in Jeddah.

that ugly cross from the staggering man and when Jesus relaxed glad to let someone share the weight of the burden, moved back again, letting him fall crushed under the weight of the cross. Nothing has changed over the years thought Reuben. Violence, brutality still continued. This is what he had detested and this is what he had rebelled against when he journeyed that night to Bethlehem.

They said that this man performed miracles. This was the time everyone needed a miracle. Why couldn't Jesus just turn this soldier into stone or make someone smite him. Surely he must have someone who cares enough for him, to do that. Where were those twelve strong men who used to trail this man wherever he went. That colossal figure of Peter, the fisherman which used to keep the ever increasing throng from smothering Jesus whenever he went out to preach. Then that man whose eyes shone with admiration

(continued on page six)

AMNESTY'S ASIAN OFFENDERS

(continued from last issue)

India :

Under laws directed against "terrorist" activity several thousand critics and opponents of the government, including many prisoners of conscience, were held without charge or trial in preventive detention. There were widespread reports of torture and allegations that some prisoners had died in custody as a result of torture. Dozens of people were sentenced to death and four executions were carried out. There were reports of extrajudicial killings by police, especially in areas where opposition groups resorted to violent action.

Indonesia :

Hundreds of people and 48 prisoners of conscience were officially stated to be held for subversion. Trials on subversion charges were reportedly unfair and several prisoners alleged that confession had been extracted under duress. Political detainees and criminal suspects were reported to have been ill-treated or tortured; in some cases such treatment resulted in death. Many "disappearances" which had taken place in previous years in East Timor were not investigated by the government and torture continued to be reported there. Three prisoners were executed, two of them after being under sentence of death for over 19 years. There were three new death sentences.

Japan :

Two prisoners were executed, in June more than 10 years after their conviction and the courts imposed or upheld an increasing number of death sentences.

Korea (North) :

Some sources reported that around 40 university staff and student were detained and two Japanese nationals remained in prison, and thousands of political prisoners remained in prison, camps.

Korea (South) :

Several prisoners of conscience detained since the late 1960s and early 1970s were released but seven others remained in detention. Arrests on political grounds continued. Several police officers were convicted of assaulting criminal suspects. Five prisoners had their death sentences commuted. No executions or new death sentences were reported.

Laos :

Former civil servants and military personnel who were arrested following the change of government in 1975 on account of their non-violent opposition to the new system of administration, political opi-

nions or ethnic origin were released, including prisoners of conscience, who had been held without charge or trial. But several others reportedly remained in detention without charge or trial, mostly in "re-education" labour camps or on individual "re-education" work assignments in remote provinces. No death sentences or judicial executions were reported.

Malaysia :

At the beginning of 1988, 40 prisoners of conscience and more than 100 critics and opponents of the government remained in detention without charge or trial since 1987. Eight long term political detainees, who had been held without charge or trial since the 1970s, had severe restrictions on their freedom of movement and association after their release. Other long-term political prisoners remained in prison. There were reports of torture and ill-treatment of prisoners and three deaths in custody. Sixteen people were executed for drug offences, and 59 death sentences were imposed - a sharp increase over the previous year's figures.

Nepal :

Members of political parties, teachers, students, editors and journalists were detained under laws permitting imprisonment for up to three years without charge or trial. Most were detained for short periods but several prisoners of conscience were held for longer periods. There were reports that political prisoners were beaten in police custody and in prison.

Pakistan :

Political prisoners convicted by special military courts during the period of martial law remained in prison without judicial redress for most of the year. At least eight executions were carried out and four of them in public. However, after a change of government in December 1988 the majority of political prisoners were released and over 2,000 death sentences were commuted. Before the change of government hundreds of others were detained without charge or trial following political meetings and demonstrations. Nineteen prisoners were reported to have died in custody as a result of torture.

Philippines :

Dozens of critics and opponents of the government reportedly "disappeared" in custody or were seized and executed by members of military or paramilitary forces without being brought to trial. Victims included suspected rebels, left-wing activists and church, trade union and human rights activists. There were reports of torture of detainees. A proposal to rein-

state the death penalty was introduced in congress.

Singapore :

Two prisoners of conscience, one of whom had been held continuously since 1966, were detained without charge or trial throughout the year under the Internal Security Act (ISA). Nine former untried detainees who had been released in 1987 but were still under restriction orders were redetained without charge or trial after they alleged publicly that they had been ill-treated while in custody of the Internal Security Department (ISD) in 1987. Two lawyers engaged to represent them were also detained, although both lawyers and three of the nine had been released from detention by the end of the year. Their freedom of movement and of association were restricted. Seven people were sentenced to death and there were four executions.

Sri Lanka :

Thousands of people were detained without charge or trial and dozens "disappeared" following arrest by the Sri Lankan security forces and by the Indian Peace Keeping Force (IPKF) deployed in the Northeast. There were many allegations of torture. Emergency Regulation were amended to permit the disposal of bodies by the police. There were widespread reports of extrajudicial executions by Sri Lankan security forces, who were among those granted immunity from prosecution retroactively for offences committed "in good faith"

Taiwan :

Three prisoners of conscience were released in an amnesty in April but five others remained in prison at the end of the year. There were allegations of ill-treatment of detainees in police custody. Twenty two people were executed and 26 death sentences were imposed.

Thailand :

Six prisoners of conscience were released, three others were convicted of "lese majesty" and sentenced to prison terms. Eight political prisoners held without charge or trial since arrest in April 1987 were released. Six others arrested in 1986 or 1987 were brought to trial before military courts and six other political prisoners detained since 1984, too, were brought to trial. Twenty others convicted by such courts in previous years remained in prison without the right of appeal. At least five such prisoners were released as a result of royal pardons. Seven people were sentenced to death.

Vietnam :

Nearly 5,800 political prisoners were said to have been

1990's -International
Decade for Natural
Disaster Reduction

The United Nations has declared the 1990's the International Decade for Natural Disaster Reduction. The effort will bring together the growing body of prevention information and warning systems that help reduce human and financial costs of floods, forest-fires, locust plagues, mud-slides, earthquakes, droughts, volcanic eruptions and violent storms, hurricanes, land slides and floods.

The decade will provide the frame-work into which the wide variety of projects and activities ranging from hazard assessment and warning to long term protective management will be introduced by national and international agencies, institutions and nongovernmental groups. A number of UN agencies like the UNDP, UNEP, FAO, UNESCO, WHO, World Bank and IAEA will be catalysts in improving strategies to mitigate the effects of natural disasters, especially among developing countries.

Scientists and engineers will participate in a series of expert meetings throughout the decade.

(continued on page six)

released from administrative detention in "re-education" camps in to major amnesties announced during 1988. They included more than 1,000 military officers and civilians of the former Republic of Vietnam who had been detained without charge or trial since 1975. About 130 political prisoners held since 1975 remained in "re-education" camps by the end of the year. Twenty-five prisoners of conscience and several others arrested in later years were still in detention. But some of them were brought to trial in 1988. The government media reported several incidents of ill-treatment and killings of detainees in custody by police and public security forces during 1988. According to press reports at least five people were sentenced to death. No executions were publicly announced.

Amnesty International's strength lies in the thousands of individuals who have joined the fight.

Many of these individuals work through a local Amnesty International volunteer group. By the end of 1988, there were 3,985 such groups throughout the world.

Groups campaign on various fronts. They send letters and telegrams on behalf of prisoners at risk of torture or execution, or in need of urgent medical care.

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

மலர் 150 20 - 04 - 1990 [இதழ் 16

செய்திகள்.

பெரியண்ணன் நினைவு நாள்

கிறிஸ்தவ சேவ ஆச்சிரமத்தை நிறுவின அமரர் வண. சேவக் S. S. செல்வரத்னம் அடிகளாரின் நினைவு நாள் கடந்த மார்ச் 31 ஆம் திகதி ஆச்சிரமத்தில் அனுசரிக்கப்பட்டது அன்று காலை 7.00 மணிக்கு ஆச்சிரம செப ஆலயத்தில் நடைபெற்ற நன்றி செலுத்தும் நற்கருணை ஆராதனையை, அருள்திரு. I. செல்வரத்னம் (நல்லூர் பரி. யாக்கோபு சபைச் சேகரக்குரு), சுண்டுக்குளி பரி. யோவான் சபைக்குரு அருள்திரு. J. பெண்ட் பாலசிங் அவர்களாலும் நடத்தப்பட்டது. வண. செல்வரத்னம் அருளுரையாற்றினார். ஆராதனையின் பின் அனைவருக்கும் காலை விருந்துபசரணை நடத்தப்பட்டது.

காரைநகர் சபையில் கட்டிடத் திறப்புவிழா:

இம்மாதம் உயிர்த்தெழுந்த திரு நாள் (15. 4. 90) பிற்பகல் 3.00 மணியளவில் காரைநகர் சபையின் திறந்தவெளி அரங்கு, நூலகம், பெண்கள் தொழில் பயிற்சி நிலையம் ஆகியவற்றின் திறப்புவிழா, யாழ். C. S. I திருச்சபைப் பேராயர் பிரதிநிதி (Bishop's Commissary) அருள்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

முதலில், திருவிருந்து ஆராதனை வண. அம்பலவாணர் போதகரால் நடத்தப்பட்டது. அதன்பின் துதிப்பாடல்களுடன் புதிய கட்டிடங்கள் நிறுவப்பட்ட இடத்திற்கு சபையார் பாடிக்கொண்டு போயினர். அங்கு பேராயரின் துணைவியார்-டாக்டர் திருமதி. சந்திரா அம்பலவாணர் அம்மையார் பெண்கள் தொழில் பயிற்சி நிலையத்தைத் திறந்து வைத்தார். அதன்பின் யாழ். கல்லூரி முதல்வர்-அருள்திரு. டாக்டர் S. செபநேசன் அவர்கள் சபையின் நூலகத்தைத் திறந்து வைத்தார். வண. அம்பலவாணர் போதகர் அவர்கள் திறந்த வெளி அரங்கத்தைத் திறந்து வைத்து பிரதிஷ்டை செபத்தைச் செய்தார்.

இதன்பின் புதிய அரங்கில் கனம் அம்பலவாணர் போதகர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில், அருள்திரு டாக்டர் S. செபநேசன், ஏழாலை கொத்தணி கல்லூரிகளின் அதிபர் திரு. T. டானியல், திரு. V. அற்புத ஜெயம், யாழ்-கல்லூரி-மத்திய பகுதித் தலைவர் திரு. G. இராசநாயகம், திரு. S. பத்மநாதன், காரைநகர் சபையில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக ஊழியம் செய்து தற்போது, வறணி குடத்தனை சபைகளின் ஊழியனும், வறணி-மிஷன் நிலையத்தின் முகாமையாளருமாகிய வண. A. V. யேசுதாசன் ஆகியோர் சொற் பெருககாற்றினர். சபையின் செயலர் திரு. A. ஜெயசிலன் நன்றியுரை வழங்கியபின், விழா இனிது முடிவுற்றது. சமூகமளித்த அனைவர்க்கும் சபையார் தேநீர் விருந்தளித்து மகிழ்வித்தனர்.

‘இயேசு எனக்குப் போதுமானவர்!’

இரட்சணிய சேனையை (Salvation Army) முதன்முதலாக நிறுவின உயர்திரு. பூத் டக்கர் என்னும் பெரியார், ஒரு நாள், நியூயார்க் பட்டணத்தில் தாம் நடத்திய பெருங்கூட்டமொன்றில் — ‘இயேசு போதுமானவர்’ என்ற பொருளின் பேரில், அருமையான ஓர் அருளுரை ஆற்றிமுடித்தார். கூட்டம் முடிந்ததும், ஒருவர் பூத் டக்கரை அணுகி, வேதனை படர்ந்த முகத்துடன் — ‘அன்பான மனைவியை இழந்து, இதயம் உடைந்து, இரத்தம் வழிந்தோட, தாயை இழந்த பிள்ளைகள் கண்ணீர் சிந்தி நிழ்க்— ‘இயேசு போதுமானவர்?’ என்று உம்மால் சொல்லமுடியுமா?’—என வெடுக்கெனக் கேட்டுவிட்டு கூட்டத்தினூடே மறந்து சென்றுவிட்டார்.

இச்சம்பவம் நிகழ்ந்த சில நாட்களில், பூத் டக்கரின் இளம் மனைவியார், வேறு சில ஊழியர்களுடன், அருகிலுள்ள பட்டணமொன்றில் கூட்டங்கள் நடத்துவற்கென புன்கவையிலில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த சமயம், விபத்தில் சிக்கிமாண்டார். அன்னாரின் நல்லடக்க ஆராதனை இரட்சணிய சேனையின் செப - கூடாரத்தில் நடத்தப்பட்டது. ஏராளமானபேர் கூடியிருந்தனர். அம்மையாரின் புனித உடல் பேழையில் வைக்கப்பட்டு, கூடாரத்தின் முன்பகுதியில் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

அம்மையாரின் பிள்ளைகள் பெட்டியினருகில் அமர்ந்து கண்ணீர் சொரிந்து நின்றனர். மற்றவர்களுடன், பேழைக்கருகில் போடப்பட்டிருந்த ஆசனத்தில் பூத் டக்கர் அமைதியுடன் அமர்ந்திருந்தார். அம்மையாரின் வாழ்க்கை நலனையும் சேவைகளையும் பற்றி சிலர் சாட்சி பகிர்ந்து முடிந்தபின், பூத் டக்கர் எழும்பி, பேழையின் அருகில் சென்று, பேழையில் - நித்திரையடைந்துள்ள தமது மனைவியின் சடலத்தைக் கனிவுடன் ஒரு முறை பார்த்துவிட்டுப் பின், அருகில் கண்ணீருடன் அமர்ந்திருந்து பிள்ளைகளையும் பார்த்துவிட்டு, அங்கு குழுமியிருந்தோர் பக்கமாக நோக்கி — சில நாட்களுக்கு முன்பு நியூயார்க் பட்டணத்தில் தான் நடத்திய கூட்டத்தில், நடந்த சம்பவத்தைத் தெளிவாகக் கூறி, ‘அன்று கூட்ட முடிவில் என்னைச் சந்தித்த அச்சகோதரன் இக்கூட்டத்தில் இருப்பாரேல், அவருக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதோ, என் அருமை மனைவியின் மரணத்தால் என் இதயத்தில் இரத்தம் பிளிரிக் கொண்டிருக்க, என் மக்கள் தாயை இழந்து கண்ணீருடன் காட்சி அளிக்கும் இந்த நேரத்தில், உண்மையுடனும், உறுதியுடனும் — ‘இயேசு எனக்குப் போதுமானவர்’ எனக் கூறக் கூடியவனாக இருக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, என் இதயத்தின் ஆழத்தில் ஓர் இன்பக் கீதம் தொனித்துக் கொண்டிருப்பதையும் நான் உணருகிறேன்’ எனச் சொல்லிப் பின் தன் ஆசனத்தில் அமைதியுடன் போய் அமர்ந்தார்.

மெலித்தா கிறிஸ்தவ சென்ரை

MELEITHA CHRISTIAN CENTRE

வேதாகம புத்தகம், வேதாகம சரித்திர புத்தகங்கள் சஞ்சிகை, ஸ்ரிக்கஸ்

ஆவிக்குரிய பாடல் செய்திகள் ஒலிப்பதிவு செய்து கொடுக்கப்படும்

கிஸ்ரன் றெக்கோடிங் பார்

544, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

திரு. வி. க.

மணி மொழிகள்:

1. மொழிப்பற்று:

தாய்மொழியினிடத்தும் அன்பில்லா ஒருவன், தாய் நாட்டின் அன்பனாகான். நாட்டன் பிற்கு நாட்டுமொழி அன்பே உயிர்-உயிர் என்க.

2. இயற்கை முறை:

நாம் தமிழ்மக்கள். நாம் நமது தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறுதலே சிறப்பு. அதுவே இயற்கை முறை. - ஜெர்மானியர், பிரஞ்சுக்காரர் முதலியோர் எம் மொழியில் கல்வி பயில்கிறார்கள் அவர்கள் தத்தம் தாய்மொழியில் தானே!

கூட்டத்தினரின் நடுவே இருந்த பாதைவழியாகப் பின்னாலிருந்த நடுவயதடைந்த ஒருவர், வீரரை வாக முன்னே வந்து நின்றார். அனைவரின் கண்களும் அவரையே ஆச்சரியத்துடன் நோக்கிக்கொண்டிருந்தன. வந்தவர் சபையோரின் பக்கமாகத் திரும்பி - ‘அன்று நியூயார்க் பட்டணத்தில் அக்கேள்வியை பூத் டக்கரிடம் கேட்டவன் நான்தான்’ எனக் கூறி, பின்பூத் டக்கர் அமர்ந்திருந்த பக்கமாகத் திரும்பி - ‘அருமைச் சகோதரனே, இந்த நிலையில் இயேசு உமக்குப் போதுமானவராக இருப்பாராகில், அந்த இயேசுவை நானும் ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாகவுள்ளேன், எனக் கூறி பெட்டியினருகில் முழந்தாளிட்டுக் கண்ணீருடன் தன்னை இயேசு பெருமானுக்கு ஒப்புக்கொண்டார். அந்த சமயத்தில் இரட்சிப்பின் அனுபவத்திற்குள் வழிநடத்தப்பட்டார்.

இந்த இறுதியாராதனையில் கூடியிருந்தோர் கடவுளின் அதிசய நடத்துதலைக் கண்டு, ஆண்டவரை மனதாரப் போற்றினர். நமக்கும் அருமை இரட்சகர் எந்த வேளையிலும், எந்த நிலையிலும் போதுமானவராக இருக்கும் அந்த அனுபவம் வேண்டும். இந்நாட்களில் இறைவன்தாமே நம்மை அம் மேலான அனுபவத்திற்குள் வழிநடத்துமபடி அவரை வேண்டி நிற்போமாக.

மனிதனைக் கொல்வது எது?

இரவும் பகலும் கடுமையாக உழைப்பதால் எந்த மனிதனுக்கும் மரணம் ஏற்படுவதில்லை. ஒழுக்கமில்லாத வாழ்க்கை, மனக்கவலை, சோம்பல், சந்தேகக் குணம் ஆகியவை தான் மனிதனைக் கொல்லுகின்றன.

-(விஸ்வேஸ்வரய்யா).

3. தமிழே தலைசிறந்த இன்பம்:

தமிழ் இளைஞர்களே, பெறற்கரிய இன்பநாட்டில் பிறக்கும் பேறு பெற்றிருக்கிறீர்கள்; தமிழ் இன்பத்திலும் சிறந்த இன்பம் இவ்வுலகில் உண்டோ?

— ‘யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவ தெங்குங் காணோம்’ - என்றார் அமரகவி பாரதியார் - வாழ்விற்குரிய இன்பத்துறைகளுள், தமிழ்க் காவிய இன்பமும் ஒன்று.

— நாம் பாட்டின்பத்தை நுகர வேண்டுமேயாயின், தமிழ் இலக்கியங்களை வாசியுங்கள். இதனை கவனமாகப் படிக்காதவர்கள் தம் வாழ்வில் ஒரு பெரும் இன்பத்தை இழப்பவராகிறார்.

4. ஆங்கிலமும் வேண்டும்:

ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று நான் கூறவில்லை. ஆங்கிலம் தற்காலம் உலக மொழியாக வளர்ந்து வரலாம். அதனைச் சில உலகியல் வினைகட்கும் உலகத்தோடொத்த வினைகட்கும் பயன்படுத்துவது மாண்பாகும்.

— தமிழில் அறிவியல் கலைகள் இல்லை என எண்ணுவது தவறு. இதுகாறும் உலகில் காணப்பட்ட புதுமைகள் அனைத்தையும் ஆங்கிலேயர் மட்டும் கண்டனர் என்பதல்ல. சில பிரஞ்சுக்காரராலும், வேறு சில ஜெர்மனியராலும், மற்றுஞ்சில வெவ்வேறு நாட்டினராலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலயரும் சிலவற்றைக் கண்டுள்ளனர்.

ஆங்கிலம் என்பது ஒரு நாட்டு— மொழி. அம்மொழிப் பயிற்சியிலேயே கல்வியறிவுண்டு என்று கருதுவது அறியாமை.

அமைதியும், சமாதானமும்

அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள். ஆயினும் கிறிஸ்துவைச் சரியாக அறிந்ததில்லை வேதம் வாசிப்பதில்லை. ஜெபிப்பதில்லை. தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் அடிக்கடி சண்டைகள் எழும். பிள்ளைகள் பயந்து போய் மூலையில் பதுங்கிக் கொள்வார்.

ஒருநாள் கிறிஸ்தவ ஊழியர் ஒருவர் அவ்வுருக்கு வந்தார். அவர் மிகவும் களைத்திருந்தபடியால் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கேட்டு அவ்வீட்டினுள் புகுந்தார். அப்போதும் சண்டை நடந்தது கொண்டிருந்தது. பிள்ளைகள் பயந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

தகப்பனார் சண்டையை நிறுத்தித் தண்ணீர் கொடுத்தார். ஊழியர் அவரை நோக்கி ‘உங்கள் வீடு ஒரு நரகம்போல் இருக்கலாமா?’ என்று கேட்டார். ‘ஏழை மக்கள் கதி இதுதான்’ என்றார் தந்தை. ஊழியர் ஏறிட்டுப் பார்த்தார். எங்கும் வறுமையின் கோலங்களே. ஆனால் ஒரு வேதாகமத்தையும் கண்டார்.

(மிகுதி 5-ம் பக்கம் பார்க்க)

சிலுவையின் பாதையிலே...!

“நானே வழி - வாய்மை - வாழ்வு!” என்றார் இயேசு பெருமான்.

தாம் சென்ற வழியை நாமும் காணவேண்டும் என்பதே அருள் நாதரின் விருப்பம். தமது வாய்மையினால், நாம் ஒளிபெற வேண்டுமென எம்பெருமானின் வாஞ்சை. எனவே, “தினமும் உனது சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு என்னைப் பின் செல்” எனத் தம் வாழ்வில் பங்கு கொள்ள நம்மை அழைக்கின்றார் இயேசு!

கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு என்ற உண்மைகள், மானிட விடுதலைக்கான இறைத்திட்டத்தின் தெய்வீகப் பொருளாக உளது. கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்ற இச்சம்பவங்களில், மனிதனின் படைப்பான தீமையை நாம் காண்கிறோம்.

இத் தீமையைத்தான் மனிதன் மனிதன்மேல் சுமத்துகிறான். ஆனால் மனிதனாக அவதரித்த கிறிஸ்து தீமையைத் தீமையால் எதிர்க்கவில்லை. மாறாக, அதன் துன்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்கிறார். அனுபவிக்கிறார். இதிலிருந்து, புதிய வாழ்வைப் பெற்ற இயேசுபிரான், சகல அநீதிகளையும், தீமைகளையும் மேற்கொள்கிறார். இத்தீமைகளையும், அநீதிகளையும் வெற்றி கொள்வதுதான் கிறிஸ்தவ அழைப்பு.

நமது வாழ்க்கைக்கு ஒரு முன்மாதிரி! “நான் உங்களை அன்பு செய்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவர் ஒருவரை அன்பு செய்யுங்கள்” என்றார் நம் பெருமான். நமது வாழ்க்கைக்கான ஒரே சட்டம் அன்புதான். இந்த அன்பும், பிறர்பால் செலுத்தும் அன்பு. நம்மை இழக்கும் போதுதான், நமது உள்ளான சுபாவம் மாறுகின்றது. இறைமகன் கிறிஸ்துவின் இறைமக்களாக மாறுகின்றோம்.

இயேசுபிரானின் தனிப்பட்ட சிலுவைப்பாதை, கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை இறுதியில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளான பதினான்கு திருநிலைகளை - ஆழமான சிந்தனையைத் தூண்டுவதற்காக இங்கு தருகிறோம். வாசித்துத் தியானித்துப் பயனடையுங்கள்.

முதலாம் திருநிலை:

இயேசு பிலாத்தினால் மரணத்திற்குத் தீர்ப்பிடப்படுகிறார்.

தியான வசனம்:- மத். 25:40

இரண்டாம் திருநிலை:

இயேசு தான் அறையப்படவிருக்கும் சிலுவையைச் சுமக்கும்படி போர்வீரர் அவருக்குக் கட்டளையிடுகின்றனர்.

தியான வசனம்:- கலா. 3:25

மூன்றாம் திருநிலை:

இயேசு முதல் முறை விழு கிறார்.

தியான வசனம்:- லூக். 12:15

நான்காம் திருநிலை:

இயேசு தமது அன்னையைச் சந்திக்கிறார்.

தியான வசனம்:- மாற். 9:36,37

ஐந்தாம் திருநிலை:

இயேசுவின் சிலுவையை சுப்பதற்கு சிரேனியான சீமோன் உதவி செய்கிறார்.

தியான வசனம்:- லூக். 10:36,37

ஆறாம் திருநிலை:

இயேசுவின் திருமுகத்தைத் துடைத்துவிட வெரோனிக்காமுன் வருகிறார்.

தியான வசனம்:- யோ. 13:13-15

ஏழாம் திருநிலை:

இயேசு இரண்டாவது தடவையாக விழுகிறார்.

தியான வசனம்:- மாற். 10:42-45

எட்டாம் திருநிலை:

இயேசுவின் பரிதாப நிலையைக் கண்டு எருசலேம் பெண்கள் புலம்புகின்றனர்.

தியான வசனம்:- லூக். 13:2-3

ஒன்பதாம் திருநிலை:

இயேசு மூன்றாம் முறையாக விழுகின்றார்.

தியான வசனம்:- யோ. 13:14-15

பத்தாம் திருநிலை:

இயேசுவின் உடைகளைக் களைந்தெடுக்கிறார்கள்.

தியான வசனம்:- லூக். 18:22-25

பதினொன்றாம் திருநிலை:

இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுகிறார்.

தியான வசனம்:- பிலி. 2:5-11

பன்னிரண்டாம் திருநிலை:

இயேசு சிலுவையில் உயிர்ப்பெறுகிறார்.

தியான வசனம்:- யோ. 3:14-16

பதின்மூன்றாம் திருநிலை:

இயேசுவின் உடல் சிலுவையில் நின்று இறக்கப்படுகின்றது. அவரது அன்னை தன் கரங்களில் அவரைத் தாங்கிக் கொள்கிறார்.

தியான வசனம்:- லூக். 2:34-35

பதினான்காம் திருநிலை:

இயேசுவின் உடல் கல்லறையில் வைக்கப்படுகின்றது.

தியான வசனம்:- வெளி. 21:3-4

செபம்:

இறைவா! உன் சாந்தியின் கருவியாக என்னை ஆக்கியிருக்கும். எங்கு பகையுள்ளதோ, அங்கு அன்பையும், எங்கு மனவருத்தமுள்ளதோ அங்கு மன்னிப்பையும், எங்கு ஐயமுள்ளதோ அங்கு நம்பிக்கையையும், எங்கு இருள் உள்ளதோ அங்கு ஒளியையும், எங்கு தன்புள்ளதோ அங்கு இன்பத்தையும், யான் பரப்பிட அருள் தாரும்.

யான் என் ஆறுதலுக்காக அலைவதைவிட்டு, ஆறுதலைக் கொடுக்க விழைவேனாக. என்னை மற்றோர் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று துடிப்பதை விடுத்து ஏனையோரைப் புரிந்து கொள்ள யான் விழைவேனாக. என்னை மற்றவர்கள் நேசிக்க வேண்டுமென்று தவிப்பதை விடுத்து, மற்றவர்களை நேசிக்க முற்படுவேனாக.

ஏனெனில், கொடுப்பதன் மூலம்தான் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மன்னிப்பதன் மூலம்தான் மன்னிப்பதைய முடியும். மடிவதன் மூலம்தான் மடிவில்லா வாழ்விற்குப் பிறக்க முடியும்.

- D. R. A

தனிமனிதர்க்கு வாழ்வருளும் மீட்பர்

“இன்றைக்கு நீ என்னுடனே கூடப் பரதீசிலிருப்பாய்.....” — (லூக். 23:43).

இயேசு பெருமான் சிலுவையிலிருந்து கூறிய இரண்டாம் திருமொழி இது. இம்மொழியை மொழிந்தபோது, இயேசுபிரான் தனி மனிதனுக்கு வாழ்வளிக்கும் மீட்பர் என்ற உண்மை, அந்தக் கள்வனுக்கு மட்டுமல்ல, அங்கிருந்தோர் பலருக்கும் விளங்கியிருக்க வேண்டும்.

தனி மனிதனின் நலத்தில் நாட்டம் கொண்டவர் ஆண்டவர். ஒரு காசு, ஒரு ஆடு, ஒரு மகன் என்றாலும், அவற்றின் இழப்பேரிழப்பு என்பதே அவர் வழங்கும் மீட்பின் திட்டத்திற்கு அடித்தளமான உண்மை. சிலுவையிலிருந்து மொழிந்த முதல் வார்த்தையில் மன்னிக்கும் அன்பாக வெளிப்பட்ட இறையன்பு, இந்த இரண்டாம் வார்த்தையில் மீட்கும் அன்பாக மலர்கிறது. ஆக்கசக்தியாகவும், அருட்சக்தியாகவும் விளங்கும் அன்பின் இரண்டு நிலைகளை இவ்வார்த்தையில் காண்கின்றோம்.

இறையன்பு, இடையறாமல் இயங்கும் அன்பு. ‘இன்று’ தான் அதன் இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாததாகும். இறையன்பின் இயக்க நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இந்த இரண்டாம் வார்த்தை இயேசு பெருமான் நேற்றும், இன்றும், என்றும் மாறாதவர் மட்டுமல்ல, அவர் என்றும் நம்மோடு இருக்கும் இம்மானுவேல், அவரோடு வாழும் ‘இன்றைய’ அனுபவமே உயர்ந்த கிறிஸ்தவ அனுபவம்! பரதீசின் அனுபவம்; இறையன்பின் இயக்கநிலை, இணைப்பு நிலையை ஏற்படுத்தித் தரும்.

தற்கு நமது உடன்பாடு தேவை. ‘என்னோடு கூட... இருப்பாய்!’ தாம் இருக்கும் இடத்தில் தம் முடையவர்களும் இருக்க வேண்டும் என்பதே ஆண்டவரின் விருப்பமும் வேண்டுகூலமாகும். (யோ. 17:24) கிறிஸ்துவுடன் கூட இருக்கும் பேறு, கிறிஸ்துவினால் மட்டுமே கிடைக்கும் பேறு. குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன் (யோ. 5:2) கிறிஸ்துவோடு இருப்பதே மோட்சம் என்கிறார் சாது சுந்தர் சிங். அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியுள்ள பேராயர் அப்பசாமி அந்நூலுக்கு- ‘சிலுவையே மோட்சம்’ என்ற தலைப்பைத் தந்துள்ளார்!

கிறிஸ்து பெருமானுக்கு அருகில் அக்கள்வன் சிலுவையில் அறையப்பட்டான். அவருடைய அன்பினால் அவரோடு அன்றே இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டான். கிறிஸ்துவின் சிலுவையின்பால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பவுல் தம்முடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை அனுபவத்தைக் கூறும்போது, ‘கிறிஸ்துவுடனே கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டேன்’ என்று கூறுகின்றார். தான் பரதீசைக் கண்ட காட்சியைப் பற்றிக் கூறும் விதத்தைக் கவனியுங்கள் (2 கொ. 12:1-5). கிறிஸ்துவின் சிலுவையை அதன் வல்லமையை - அதன் இணைப்பால் கிடைக்கும் வாழ்வைக் குறித்து மேன்மை பாராட்டுகிறார் (கலாத்த. 6:14)

இறையன்பின் ஆற்றலை எடுத்தோதும் இந்த இரண்டாம் வார்த்தை எப்பெரிய பாவிக்கும், எந்த நேரத்திலும் மீட்பு கிடைக்க முடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்துக காட்டுகிறது.

சித்திரை பிறந்தது

இந்து - புத்த சகோதரர் ஓர் புதிய ஆண்டைக் குதூகலத்துடன் ஆரம்பிக்கின்றனர். இஸ்லாமிய சகோதரர் நம்மான் நோன்பினால் தம்மைப் புனிதப்படுத்துகின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவின் மரணத்தையும் அதன்மேல் அவர்கொண்ட வெற்றியையும் கொண்டாடுகின்றனர்.

சகல மதத்தினருக்கும் புதுமையும், புனிதமும், புத்துயிரும் சேர்த்துக் களிப்பூட்டும் மாதம் சித்திரை மாதமாகும். கொண்டாட்டங்கள் கோவில்களிலும், பள்ளிவாசல்களிலும், ஆலயங்களிலும் வெவ்வேறுபட்ட தொனியிலோ வழிபாடுகளிலோ, பிராத்தனைகளிலோ, உருவெடுத்த பொழுதிலும் மனிதனின் மனதைத் தூண்டுவதும்; அவனுடைய வாழ்வை வளம்படுத்துவதுமே இவற்றின் உயர்ந்த நோக்கங்களாக உள்ளன.

இவ்விழாக்களின் மத்தியில் நாமும் எமது வாழ்த்துக்களைச் சகல மதத்தைச் சார்ந்த சகோதரர் அனைவருக்கும் அளிப்பதில் பெருமைப்படுகின்றோம். அதுவே எமது நிலையத்திற்கும் பொருத்தமானதும், பொலிவூட்டுவதுமாகும். எங்கள் வாழ்த்துக்களுடன் சேர்ந்து சமூக நலன்கருதி ஒரு சில விருப்பங்களையும், கேள்விகளையும் விடுக்கின்றோம். புதிய வருடத்தில் மேலும் சமாதானத்தை உருவாக்க நாம் என்ன செய்யலாம்? சமாதானத்தை விரும்புபவர்களிலும் பார்க்க சமாதானம் செய்வோரே பேறுபெற்றவர்கள். நாம் அனுஷ்டித்த நோன்பு எமக்கு ஆன்ம சுபீட்சத்தை அளித்திருக்கின்றதா? கிறிஸ்துவின் பாடுகளையும், உயிர்ப்பையும் நினைவுகூருவது நம்முடைய வாழ்வை உயர்த்தியிருக்கின்றதா?

இந்நிலையில் எமது நாட்டு நிலைமையை நாம் அவதானித்துப் பார்க்கும்பொழுது இவ்விழாக்கள் புனித ஸ்தலங்களில் மாத்திரமல்ல, சமூக மேடைகளிலும், சமய செய்திகளின் தாக்கங்களை விளக்குவனவாகக் கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்பதே எமது பெருவிருப்பமாகும். ஒவ்வொரு மத வழிபாட்டிலும் மறைந்து கிடக்கும் மறைபொருளும் மனித வாழ்விற்குப் புதியதொரு சுவாலை விடுக்கின்றது. அச்சுவால்களை ஏற்காத மக்கள் மதத்தை மதில்களுக்குள் மாத்திரமே அனுஷ்டிக்கின்றவர்கள் ஆவர். மாறாக அச்சுவாலை ஏற்று சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஊட்டம் அளிக்கின்றவர்களே தமது மதத்தின் மாண்பை உணர்ந்தவர்களாவர்.

(மிகுதி 5-ம் பக்கம் பார்க்க)

“பன்னினை துரோகமெல்லாம் - என்னினா லெத்தனை கோடி! பாதகத்துக் குண்டோ எல்லை, - பரதவித்தேனே தேடி! கன்னினாலுன் திருவடி-காண நான் தருமோதான்? கடையனுக் கருள்புரி-மடியுமுன் யேசு சுவாமி!”

என்ற பாடலை, அக்கள்வனின் நிலையில் நின்று நாமும் பாடலாம். நம்மில் ஒருவராவது அழிவது இயேசு பிரானின் சித்தமல்ல. ‘என்னண்டை வருகிறவனை நான் ஒரு போதும்’ தள்ள மாட்டேன்’ என்று இயம்பிய சிலுவை நாதரின் இத்திருமொழியைச் சிந்தித்து ஆறுதல் அடையுங்கள். மற்றவர்களையும் ஆறுதல்படுத்துங்கள்.

- D. R. A

தாரகை ஒளி:

விவேகியா பத்தைக் கண்டுபின் மறைவான்;

பேதைகள் நேர்முன் போவார் கெடுவார்.

— நீதிமொழிகள்- 22:3

எங்கள் கருத்து

யாரை நான் அனுப்புவேன்?

‘இதோ, நீங்கள் புறப்பட்டுப் போய் சகல சாதிகளையும் சீடராக்குங்கள்’ என ஆணையிட்ட எம்பெருமான், காலாகாலத்தில் தமது அடியாரை ஏவுகிறார். அவர்களைத் தம் வல்லமையால் நிரப்புகிறார். அவர்களுக்கு முன் சென்று, இடத்தை ஆயத்தப்படுத்துகிறார்.

கடலில் வலை வீசிக்கொண்டிருந்தவர்களும், ஆயத்துறையில் சுங்க வரி வசூலித்துக் கொண்டிருந்தவர்களும் ஆகிய சாதாரண மக்கள் உலகத்தையே மாற்றியமைத்தனர்! ரோமப் பேரரசர்களின் விளையாட்டரங்கங்களில் வதைக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்ட தியாகிகளின் இரத்தம் பெருக்கெடுத்தோடியது. இந்த இரத்தத்திலே குழைத்த மண்ணிலே, கிறிஸ்தவம் வேரூன்றித் தழைத்தது. கிறிஸ்தவ பக்தர்கள் சீப்பந்தங்களாக எரிக்கப்பட்ட நாடுகளிலே, நாஸ்திகம் என்ற இருள் விரட்டியடிக்கப்பட்டது. இயேசு பெருமானின் திருமுக ஒளி ஒளிர்ந்தது.

அருளாளர் ஜேம்ஸ் சாமர்ஸ் அவர்கள், பாப்புவா நியூ கினியில் மனிதரைக் கொன்று தின்னும் காட்டுமிராண்டிகளின் அரக்கப்பசிக்கு உணவானார். ஆனால் இன்று, இந்த நாட்டு மக்கள், தங்கள் கொடிய பழக்க வழக்கங்களை மறந்து புதுப்பிறப் பெடுத்தவர்களாய் நல்வாழ்வு வாழ்கின்றனர். மனிதனின் மாமிசத்தைப் பக்குவமாகச் சமைத்த சமையற் கூடங்கள் இருந்த இடத்தில், இன்று பள்ளிக்கூடங்களும், மருத்துவக்கூடங்களும் மேலோங்கி நிற்கின்றன. தமிழ்நாட்டு மிஷனரிமார் பலர் அங்கு பணியாற்றி வருகின்றனர். என்னே இறைவனின் மகத்தான செயல்!

அருளாளர் ரிச்சர்ட் வும்பிரான்ட் அவர்கள் இன்று உயிரோடு உலவும் இரத்த சாட்சியாய் விளங்கி, தம் உயிரைத் துரும்பென மதித்து, யூத குலத்தவரிடமும், கம்யூனிஸ நாட்டவரிடமும் அருட்செய்திப் பணியாற்றி வருகின்றார். இவரும், இவரைப் போன்ற வேறு பல கிறிஸ்தவ அருளாளர்கள் செய்த பணிகளும் செபங்களும், கம்யூனிச நாடுகளில் நாம் எதிர்பாராத நல்ல மாற்றங்களை இன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறது அல்லவா?— இத்தகைய அற்புதங்கள் ஒன்றா இரண்டா? அன்று தொட்டு இன்று வரை எண்ணற்ற அற்புதங்கள் வரலாற்றில் விரவிக் கிடக்கின்றன.

பல சமயங்களில் அருளாளர் செய்யும் பணி விழலுக்கிறைத்த நீராய்ப் பயனற்றுப் போவதைப்போல் காணப்படுவதும் உண்டு. வெண்ணெய் திரண்டு வரும் வேளையில் தாழி உடைந்து போவதைப்போல் நெஞ்சை உடைக்கும் நிகழ்ச்சிகள் நேரிடுவதும் உண்டு. ஆனால், இயேசு பிராவின் நாமத்தில் கொடுக்கப்படும். ‘ஒரு கலயம் தண்ணீர்’ கூட வீண்போவதில்லை இயேசுவுக்காக உள்ளன் போடு பேசிய ஒரு சொல்லாவது செல்லாமற் போய் விடுவதில்லை. ஒருவர் கீழி விழுந்தால், இறைவன் அந்த இடத்தில் வேறு பலரை எழுப்புகிறார். ஓர் எடுத்துக் காட்டு:

பனிக்கட்டியாக உறைந்துபோன ஓர் ஏரியில் நாற்பது கிறிஸ்தவ பக்தர்கள் மேலாடை ஏதுமின்றி நிறுத்தப்பட்டனர். “இயேசுவை மறுதலிக்கிறவன் இந்த ஏரியிலிருந்து வெளியே வந்து உயிர் தப்பிப் போகலாம்”. இது அவ்வூரின் ஆட்சியாளர் கட்டளை. இவர்களைக் தாவல் காத்துக் கொண்டிருந்தனர் சில போர்ச்சீசுவகர். இயேசுவை மறுதலித்து உயிர்பிழைக்கும்படி அந்தப் பக்தர்களை தூண்டிக் கொண்டிருந்தனர் இச்சீசுவகர். அந்தப் பக்தர்கள் கடவுளைத் துதித்தவண்ணமாக, பாடல்கள் பாடிக்கொண்டு உறைந்த பனிக்கட்டி ஏரியில் நின்றனர். நேரம் செல்லச் செல்ல ஒவ்வொருவராகக் கீழி விழுந்து இறந்தனர். ஆனால், அவ்வடியார்களில் ஒருவன் மட்டும், அவ்வேதனையைத் தாங்கமாட்டாமல், இயேசுவை மறுதலித்துவிட்டு வெளியேறி விட்டான்.

அமைதியும்,
சமாதானமும்

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஊழியர் விடைபெற்றுப் பிரியும் போது. ‘உங்கள் வீட்டில் ஓர் அரிய புதையல் இருக்கிறது. அதை நீங்கள் தேடிக்கண்டுபிடித்தால் உங்கள் கஷ்டங்கள் தீரும்’ என்று பெற்றோரிடம் சொன்னார்.

பெற்றோர் முதலாவது அதை நம்பவில்லை. பரிகாசித்தார்கள். ஆயினும் அவர்கள் தனித்திருக்கையில் அந்த ஊழியரின் வார்த்தையில் உண்மை இருக்கலாமோ? என்றும் எண்ணலாயினர். தகப்பன் வெளியே போனபோது தாய் தேடினாள். தாய் இல்லாத சமயம் தகப்பன் தேடினார். புதையலிருக்குமோ என்றெண்ணி பூமியையும், தளத்தையும்கூடத் தோண்டிப் பார்த்தனர். அதன் விளைவாக மேலும் வறுமைக்குள்ளாகி இன்னும் அதிகமாக மோதிக்கொண்டனர்.

திடீரென்று ஒரு நாள் தாயின் கண்கள் தூசி படிந்த வேதாகமத்தின்மேல் விழுந்தன. அது அவளுடைய தாயார் அவளுக்கு கொடுத்த வெகுமதி. தன் தாய் அடிக்கடி சொல்லித் தந்த வேதவசனத்தை நினைவுகூர்ந்தாள்.

‘அநேகமாயிரம் பொன் வெள்ளியைப் பார்க்கிலும் நீர் விளம்பின வேதமே எனக்கு நலம்’ (சங். 119: 72) என்பதே அந்த வசனம்.

உடனே அவள் உள்ளத்தில் ஓர் உள்ளூர்வு எழுந்தது; ‘இதுவே ஊழியர் குறிப்பிட்ட புதையலாக இருக்குமோ?’

அதைக் கையிலெடுத்து தூசியைத் தட்டித்திறந்தாள் முதல் பக்கத்திலேயே தன் தாயின் சொந்தக் கைபெழுத்தில் அதே வசனம் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு கண்ணீர்வடித்தாள். அன்றே அதை வாசிக்கவும், ஜெபிக்கவும், ஆரம்பித்தாள், எத்தனையோ ஆண்டுகளாக அதை அலட்சியம் செய்த மைக்காக வருந்தினாள், அவள் இருதயத்தில் அதிசய மாற்றம் ஏற்பட்டது.

அன்றும் அவள் கணவன் வழக்கம்போல் கோபத்துடன் வீட்டுக்கு வந்தார். வழக்கத்திற்கு மாறாக அவர் மனைவி கோபப்படாமல் எதிர்வாதம் புரியாமல், அன்புடன் வரவேற்று தான் கண்டெடுத்த புதையல்பற்றிச் சொல்லி, ‘நாம் இனி புது வாழ்வு வாழ வேண்டும்’ என்றாள்.

ஆச்சரியமான முறையில் கணவனுடைய இருதயம் மாறுதல் அடைய

ஆரம்பித்தது. அந்நேரம் முதல் அவ்வீட்டில் அமைதியும், சாமதானமும் குடி கொண்டது.

ஓராண்டு கழித்து ஊழியர் மீண்டும் அவ்வூருக்கு வரநேரிட்டது. தம் பழைய நண்பரைக் காண ஆவல்கொண்டு அவ்வீட்டிற்குச் சென்றார். பெருத்த மாறுதல் களைக் கண்டு வியப்படைந்தார். கடவுளைத் துதித்தார். அவர்களும், ‘ஐயா, நீங்கள் சொன்ன புதையலைக் கண்டு கொண்டோம்’ என்றனர்.

‘வேதத்திலே,
விலைமதியா
முத்துக்கள் உண்டு;
தினந்தோறும் நீ
அம்முத்துக்களைப் பார்,
உண்மையாகவே
ஒரு முத்தாய் மாறுவாய்’.

‘உம்முடைய வேதத்தை நேசிக் கிறவர்களுக்கு மிகுந்த சாமதான முண்டு; அவர்களுக்கு இடற வில்லை’.

(சங்கீதம் 119:165)

தனிமனிதர்க்கு வாழ்வருளும்
மீட்பர்

(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இன்று மனிதனும், அவனுடைய மாண்பும், மனித சமூகமும், அதற்கு இன்றியமையாத மனித உரிமைகளும் வளர்ந்து, மனிதர் எல்லோரும் வேண்டி நிற்கும் சமாதானம் உருவாக வேண்டின், மதங்கள் மதில்களுக்கு அப்பாலும் நோக்க வேண்டும், சேவை செய்ய வேண்டும்.

நன்றி: நற்சமூக நடுநிலையம்.

நல்வாழ்வுக்குரிய
ஆலோசனை:

தூக்கத்தைக் கெடுக்காதே:

எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தூக்கத்தைத் தவிர்க்கக் கூடாது. தூக்கத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டு பணிபுரிவதால் பல எதிர் விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. உடலின் நரம்பு மண்டலம் பாதிக்கப்படுகின்றது. நினைவாற்றல் குறைந்து விடும். மந்தப்போக்குத் தோன்றி எரிச்சலை ஏற்படுத்தி, பொறுமையைச் சிதைத்து, மனோவியாதிக்கும் காரணமாகிவிடும். ஆகவே, குறைந்தது ஆறுமணி நேரமாவது இரவில் தூங்குவது நல்லது. (மிகுதி அடுத்த இதழில்)

பொழுது விடிந்தபோது பார்த்தால், நாற்பது சடலங்கள் அந்த ஏரியில் உறைந்த வண்ணம் இறந்து கிடந்தன. எப்படி நாற்பது? ஒருவன் ஓடிப்போய் விட்டானே! ஆம் இயேசுவை மறுதலித்துவிட்டு வெளியேறிய வனுடைய இடத்தை, அங்கு காவல் நின்ற சேவகரில் ஒருவன் நிரம்பியிருந்தான். ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பாடிக்கொண்டு இறந்த அடியாரின் பக்தியால் அந்தப் போர்ச் சேவகன் இயேசுவிடம் கவரப்பட்டு, அவனும் சாட்சியாய் உயிர் நீத்தான். இந்த நிகழ்ச்சி உறைந்துபோன உள்ளங்களை உருகச் செய்தது. அந்த ஊரில், நாற்பதல்ல நானூறுக்கு மேற்பட்ட பக்தர்கள் தோன்றினர்.

அருட்செய்திப் பணி செய்யப்பறப்பட்டுப் போகவேண்டியவர்கள் ஒரு சிலர் மட்டுமல்லர், அனைவருமே அப்பணிக்கென ஏவப்பட்டவர்கள். குறிப்பிட்ட பணிக்கு ஆண்டவர் குறிப்பிட்டவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். அவர் குரலைக் கேட்கத்தக்கதாய் நம் ஆத்மா சுருதி கூட்டப்பட்டுள்ளதா? நாம் பணிபுரியும் அலுவலகத்தில், தொழிற் கூடத்தில் நம் பண்புள்ள நடத்தை, நமது உடன் ஊழியர்கள் வாசிக்கக் கூடிய நற்செய்தி நூலாக அமைகிறதா?

Editorial :

PRIORITIES

The Sinhalese and Tamil New year festivities were marked this year, for the first time in seven years, with spontaneous ebullitions of popular feeling.

In the rural areas where the large majority of the people live, the emphasis was in reviving the traditional sports as cart racing and the competitive game of breaking the hard coconut (a variety of nut meant for this sport) in which teams of stalwarts are engaged, in vying with each other, in a public 'stadium' in breaking the largest number of coconuts belonging to their opponents. Resuscitating Tamil culture and traditions has received a new impetus in Tamil areas after the "ethnic conflict" which since July 1983 has claimed (according to TAMIL TIMES, 15.03.1990) at least over 30 to 40 thousand lives. Mercifully, the communal line at the moment in Sri Lanka is indistinct and blurred.

A significant feature of the activities this year is the tidiness of the organisation, with community leaders and volunteers taking an active share in seeing that discipline prevailed at all levels and the rules of the sport are strictly observed. For the first time, special tracks were laid for cart races without interfering with public transport on the roads.

There were no incidents reported of unhealthy rivalry or ribaldry. Prizes were distributed at a public function to winners for the unflagging zeal with which they participated in these festivities which entailed considerable effort and motivation.

It was a special source of delight for many parents to have with them for the New year 1990 some of their sons in the flower of manhood, who have been cut off or semi-detached from their hearths and homes for long periods because of the political climate in the land. The festivities, to these youth and their families, were an occasion which admitted to a budding excitement.

But FREEDOM is a far more heady emotion than a sense of security or a mood of relaxation. A number of significant issues are yet to be solved round the Table. Minister of Justice and Chairman of the North - East PEACE Committee A.C.S.Hameed, was in Jaffna on 13.04.1990, only hours before the New year was ushered in, having discussions with Tamil leaders who are in control of the situation in Jaffna. It is an auspicious augury that Minister Hameed chose the dawn of a New year for crucial talks.

The shifting temper of our time towards relaxation and merriment should not blind us to some of the realities in the sensitive areas in the North and East where recent unsavoury events reported, are a pointer to the basic truth enshrined in the familiar dictum: - "a partly extinguished fire may soon be ignited".

(continued from page two)

1990's International.....

They will conduct research and communicate their knowledge clearly and precisely to public safety officials, urban planners and architects. Much of the International effort will be focussed on promoting better communication and understand-

Shops open up to 9.30 p.m.

The shopkeepers in Jaffna have been requested to keep the shops open till 9.30 p.m. and the C.T.B. has been requested to ply buses till 10.00 p.m.

ding between the producers and users of scientific and technical information.

BIBLE MEANING

(continued from page 1)

Obituary

RESURRECTION: In the Bible the word is used in two senses:

1.) The resurrection of the dead, i.e. the act of God when he reconstitutes all people who have ever lived and died, and gives them each his/hir appropriate place in his external purposes.

2.) The resurrection of Jesus Christ, i.e. the act of God which convinced the disciples that Jesus who had been dead was alive and effective for them and for all people. He was therefore the Christ, and his life, his teaching and his claims were entirely vindicated by God.

(continued from page 1)

On this path.....

tion and adoration for Jesus. "John" somebody had addressed him. Where was he? The other man who swaggered about boasting that one of these days Jesus would vanquish his enemies. He always looked superior and Reuben was told that he seemed to create situations which could show Jesus' power. Reuben had forgotten this man's name. Where were these men? Reuben had seen these men quite close to Jesus on the one occasion when he had been able to get away from his busy market stall.

His mother together with most people in the village had believed that Jesus was the Messiah. Well... She should see this man now... his face soaked with trickling blood from the crown of thorns on his forehead. If she had been alive she would have been grieved and disillusioned, to see this defeated lonely man unable to defend himself even from that Roman soldier!

That same soldier was now quickening his pace up to Jesus. Reuben knew, just knew that he was going to taunt Jesus again. The soldier stretched out his sandled foot. He was going to make Jesus trip and fall. Reuben could not stand that. Never for a moment did he think of the consequences when he rushed to support Jesus.... But it was too late. The cross thundered to the ground pinning Jesus to the hard, burning sand. The crowd stopped moving and for an instant stood hushed. Reuben stood gnashing his teeth at this brutal soldier, then moved forward as if to strike him. He would certainly kill this Roman. He just had to be remembered then the man crushed to the ground and looked at him.

In that instant Reuben forgot his frustration and his anger for the gentle look in that brutalised, torn face, forbade anger....

a good stage actor and a good humorous orator. His death surely has created a Vaccum not only in the Navaly Church but also in the Community at large which no one in the near future can fill.

Mr. Thevakadacham said that "Gnani" was a real "Good - Samaritan" who had always helped people. He was a good Sunday School teacher, and a pillar of the Navaly Church. He ended his tribute with saying well done Good and faithful Annappah.

The Navaly church was packed with clergy, parishners, friends, relations and with the members of various other organizations.

Navaly Church Choir sang a Special Song which evoked the feelings of many. Mr. G. Rajanayagam sang a Thevaram and the grand children of Mr. Annappah offered a special song.

After the service, the casket was carried from the church to the hearse by the committee members of the Navaly Church.

His eldest son the Rev. A. Jeyakumar performed the committal rites at the Manipay Church burial grounds assisted by the Rev. S. Jeyanesan.

The deceased leaves behind besides his wife Kunamani, his only daughter Jeyanthi Reyned (Canada) sons, Rev. Jeyakumar, Jeyaseelan, Jeyaruban (U.K.) Jeyarajan, and Jeyachandran (Canada) their spouses and grand children to bemoan his death.

That December night thirty long years ago, no one, nothing could have stopped Reuben from his rebellious decision to join the zealots in defiance of all the brutality inflicted on his people. But that star glowing in the sky just above that shabby stable soaked him in its silvery glow and he could no longer rebel but hope, and hope for peace.....

Today thirty years later again Reuben stood defiant against the oppression of the Roman Empire, climaxed in this instance of mockery and humiliation experienced by this beaten Nazarene. Nothing could have stopped Reuben from striking back - a gesture which summed up his feelings of a lifetime - but that look on that suffering man... He could not take a step further. He knew then that there was indeed a link between that Star on that cold December night and this Man now burdened with sorrow. He understood the message these beautiful eyes conveyed. He who had changed the course of his life near that shabby stable thirty years ago, never knowing why he did it, today on this path to Calvary knew the reason for that change.

— Shiranee Mills